

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłať,
Strowj: će
Swójbny statok
A twój swjatosk
Zradny je.

Za staw sprócn
Napoj mócný
Lubosć ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Cerstwosć da.

Njeh ty spěwaš
Swěrnje džěłať,
Wšědne dny;
Džěń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebies mana
Njeh ćí khmana
Žiwnosć je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će. F.

Sserbske njedźelske čopjeno

Budyschinje

13. julija 1930

Bauken

Samolwity redaktor farar Wyrjac w Nosacizach. — Čištoć a naklad Čsmolerjz knižicizkaciznje a knižarnje, sap. dr. i wobm. ruł. w Budyschinje
Wubhadža kóždu šobotu a płaczi šćtwórcizlětnje 108 šlotnyh pjenjełow

4. njedźela po šwjatej Trojizy.

2. Kor. 4, 13—18.

Dženšnišči džěń ma čšesćizianška wěra wjele njepšesćizelow. Móže nowocžajny čłowjek žyła wěricz? tak je prašenje jich wjele, a někotryžkuli hižo se špokojenjom šo wjeřeli, šo budže bórny kónz se wščeje wěru. Na druhim boku je pak tež žyle widomne, šo šo wot štrony wěrijaznyh wjele škutkuje w našim čžaju ša wěz Anjesowu a ša čšesćizianšku wěru. Na kažte wašćnje šamóžemy nanajlěpje šwoju wěru šašćupowacz a šo wobaracz? Našče džensniške Bože šłowo pokazje nam k tomu pucz: wopokaž, lubny čžitarjo, we wščeđnym žiwjenju, šćto prawa wěra šamóže, a tež ty budžešć š najlěpšim šašćitowarjom šwojeje wěry!

1. „Ša wěry, tohodla rěčžu ja“, na tole šłowo se 116. psalma špomina japošćot Pawoł. Psalmišća běšče bohacze w čžěžkich štyšćnosćach a nušach wščešomóžnu Božu dobročiwosć našćonik. Š tutoho našćonjenja běšče jeho wěra, jeho dowěrenje k Bohu narošćka. Něšćto podobne běšče šo japošćotlej Pawołej pola Damasćuža šćalo: psches Anjesowu hnadu bu wón k nowemu žiwjenju a k prawej wěry wobročenny. „Ša wěry, tohodla rěčžu ja“, móžesće nětćo rěz. Wěmy, šo je jich dženska tež tajćich kiž njewěryja, a tola rěčža. Čžehodla? Šsnano, šo bychu š wěšćym wotmýšćenjom pola šobucžłowjekow dobrny, pobožny šačžićć čžinili a jich dobrotu wužiwali. To pak je potom jebanje a hejčlešćwo! Drušy šažo drje wěryja, ale šo hańbuja abo boja, wo šwojej

wěry šćawnje rěčćez a ju šmužiciznje wuřćawacz psched šćwětom. Ně, pola naš dyrbi płacžić: Čžehož wutroba polna je, to dže psches ert (Mat. 12, 34). Křřtušćowa lubosć dyrbi naš pohnuwacz, šo njemóžemy šo toho wotajicž, ale šo dyrbinny rěčćez wo tym, šćtož je nam wot Boha date. Šižo žyła čžěžajza šćwórbja a pschiroda čžwali šwojeho šćworicžela, — čžim bóle dyrbjeli my čžłowjekoj šćwědcizć, dokelž Boha njemajemy jenož jako šwojeho šćworicžela, ale wóžebje jako šwojeho wumóžnika. Tež njewěra rěčći: w šćromadžiććnach, w knižach a nowinach trubi šo do šćwěta: Njeje žaneho Boha! — My drje tak wjele rěčćimy wo tym a tamnym, šćtož je hušćto jara njeważne, njedyrbjeli my wjele wjazny rěčćez wo najćrańćišćim, šćtož mamny, wo našćonjenjach šwojeje wěry? Šćdy by kóždy we wščeđnym žiwjenju rěčćał wo šwojej wěry, hčžezkuli šo jemu šćladnosć k tomu psćicizuje, we šćwójbje a w domach, w šćabřićach a džělaććnjach, kóždy muž, kóžda žona po šćwojich darach, — to by drje hušćto wjazny plodom psćiciznje a wjazny pola njewěryjazeho luda wudokónjało, kaž dokže přěđowanja na šćwjatym měšćnje.

2. Ale žyle wěćče nimamy jenož rěčćez wo wěry, ale tež we wěry šćutćowacz. Čžehodla je japošćot Pawoł tak njekšebiciznje šwoje možny, šwoje žiwjenje woprował ša Anjesowu wěz? Wěra jeho k tomu pohnuwašće. Dokelž wěryšće, tohodla dyrbjesće šćutćowacz a džělać w Anjesowej winizy. Wón šćajesće nušu šćubjeneho šćyna w zušćbje, šććchowanje šćabćudženeje wozny w pušćiznje; — jim čžyšće a dyrbjesće pomhacz po wščeje šwojej možny. Šswěrnny, wěryjazy hšćpodac

nima ʒo jenoʒ staracz wo czelnu nuʒu ʒwojich domjaznych, wo wŝchědny khleb, ale myšli tež na ŝbóʒnoŝcz tnych, kiž ʒu jemu doměrjeni. Wěrjazn ʒastojniť njeczini jenoʒ ʒwěru, ŝchtož ʒo wot njeho w jeho powołanju ʒada, ale pŝchi tym a wŝche toho ʒo tež prózuje na ʒwojim měŝtnje Bože kraľstwo twa-ricž. Prawy wěrjazn ʒobustaw kŝchěŝczijanŝteje zyrkwoje nje-dopjelni jenoʒ ʒwoje zyrkwinŝte pŝchibŝkwoŝnoŝcze i tym, ŝo Bože ʒluʒbnj porjadnje wopytuje a i Božemu blidej pŝchitha-dʒa, ale pyta wŝchudʒom tež ŝkladnoŝcz, ŝrudnych troŝchtowacz, khornych wopytowacz, ŝabludʒenych wróczo na prawy pucž wo-dʒicž: Tajke ŝkutki wěry dnyrbja ŝtóncznje ʒamo dʒěczi tutoho ʒwěta pŝchipoŝnawacz! Pawoł praji: „Wŝchitko ʒo waŝche dla ŝtanie, ŝo by ta pŝches měru wulka hnada pŝches jich wjele dʒaľowanje Boha bohacze czeŝczila.“

3. ʒaczrunjež naŝch ŝwonkowny człowjek ʒo ŝkaŝn, dha wŝchať tón ŝnutŝkowny wote dnja do dnja ʒo wobnowi.“ ʒaj, ŝwonkowny człowjek ʒo ŝkaŝn niz haľle potom, hdyž je wumrěť ale hižo czaŝ ʒiwjenja, wotebėrajo na czělnych kaž duchownych mozach. Žemu wyŝoľe ľeta, ŝtaroŝcze a tnychnoŝcze po nēczim row rnja, ŝo bóľe a dlěje rjanoŝcz a jaľnoŝcz a wje-keľoŝcz młodnych ľet ŝhubi. Wumrěcze człowbŝkeho czěta ʒo nje-ŝtawa w jenym jenicžkim krotim wotomiknjenju, ale ʒo hu-ŝto a i wjetŝcha ľeta doľho hižo prjedy pŝchihotuje. Do toho dnyrbimy my człowjekoj ʒo namaľacz; pľacz ʒo tola jenož wo ŝwonkownym człowjeku a jeho czěle; hdyž prawa wěra je, ʒo pak czim rjeŝŝcho ŝnutŝkowny człowjek pŝchi tym wote dnja do dnja wobnowi. Runje ŝchtož ŝwonkownemu człowje-kei ŝchtož: na pŝchitlad: khoroscz a tnychnoŝcz, to móže bycž a budʒe ŝnutŝkownemu człowjeku i ʒohnowanju, to móže je-ho wobohaczicž, wucžŝczicž, poľwjecžicž; ale jenož tam, hdyž prawa ʒylna wěra domach je. Tohodla pľacz: „Doľeľ wěrju, tohodla njewoľabnju.“

4. Pawoł pak hiŝchcze dale pohladny. Wón praji: Wŝcha naŝcha ʒaľoŝcz je krotka a ľoľka, ale na poľledku czaľa na wěrjaznych wěczna a pŝches měru jara wulka a waľna kraľnoŝcz. Kŝchěŝczijan ma druhu měru hać tutón ʒwět. Nam człowjekam ŝda ʒo tola naŝcha ʒaľoŝcz huŝto taľ njewobmjěľowana a doľha, doľeľ ʒmy ŝwjetŝcha tajzn njeŝczěrpliwi a nochzemny ľónz wo-czaľowacz; ale ŝchto je to wŝcho porňo wěcznoŝczy? A czeľka a njeŝnoŝchliwa ŝda ʒo nam naŝcha ʒaľoŝcz huŝto bycž, ŝo pra-jimy: „To ŝkoro njemóžu wjazn wutracž.“ Ale njebudʒe ʒo tón we wŝchej nuŝny ŝmėrowacz a ŝpoľoŝicž, kiž wě, ŝo jenož wŝchitko wot Boha pŝchidndʒe kiž jemu wěcznu kraľnoŝcz ʒlubi?

ŝchto waľi ból a ŝrudobu?

Kaľ rucze wŝcho ʒo minje!

Twaľ na Boha, wón wupomha.

ŝso ŝradujcze, wy wěrní,

Knjes pomha, ŝcze-li ʒwěrní!

To chzemny a dnyrbimy czim bóľe wutnycz, ŝo njeľladamy na widomne, ale, na njewidomne. Czěľne wocz ʒi wŝchať to njeľamóžetej, ale kŝchěŝczijan wŝcho wobľladuje i woczomaj ʒwojeje wěry a móže rjez: „Doľeľ wěrju, tohodla ʒo nadʒi-jam a ʒo wjeľelu wěcznych pŝchidodnych kraľnoŝczow.“

Hiŝchcze ras na ľónzu ʒo wopraŝcham: Kaľ móžemy ʒwoju wěru nanajľěpje ŝaŝupowacz a wuŝnawacz? Potom, hdyž ju wopokaŝamy we wŝchědnym ʒiwjenju jaľo ʒiwu, ʒylnu móž w ʒłowach, ŝkutkach, czerpnjenjach a we wjeľeľej nadʒiji. To chzemny ʒej tohodla ľóžny dʒen ŝnowa wuproŝnycz: Knježe, po-ľylí nam naŝchu wěru! ʒamjeŝ.

Knježe, kaľ ʒu twoje ŝkutki taľ wulke!

Božo Wótče, miľoŝczimy,

Ja chzu twoju dobrotu,

Wobľedʒbujo twoje dʒimy,

Khwalicž i hnutej wutrobu.

ŝtwórba, kraľnje wudebjena,

ŝ radoŝczu naľ napjelni;

Jaľo kniha wotewrjena

Twoju ľuboŝcz wobľwědczi.

Placzki w ľěku, plód na poli,

ŝŝlónzo, hwěľdy na njeľju,

ŝorn, rěczki w kŝlódnym doli,

ŝtworicžela czeľcza tu.

Božo, ty ʒy Knjes ʒamlutki

W njeľjeľach a na ŝemi!

Kraľne ʒu wŝche twoje ŝkutki,

ŝchto je wŝchitke wuľľědʒi!

Kelko pŝchez mi wudʒěľuje

Twoja ruľa wótzowŝka!

Taľ mje i dʒaľowanju hnuje

Twoja wulka dobrotu.

Knježe, kaľ je twoja hnada

Mje taľ dʒiwnje wodʒila.

Runjež běŝche twoja rada

Mi tež druľdy potajna!

ŝswěrnny Wótče, wŝchědnje na mnje

Twoje wócžľo ľedʒbuje,

Twoja mudroŝcz jow pucž ŝa mnje

Prawy wupytaľa je!

Chzu, kaľ doľho ʒym na ŝemi,

Khwalicž twoju dobrotu,

ŝacz czi jónu i jandʒeľemi

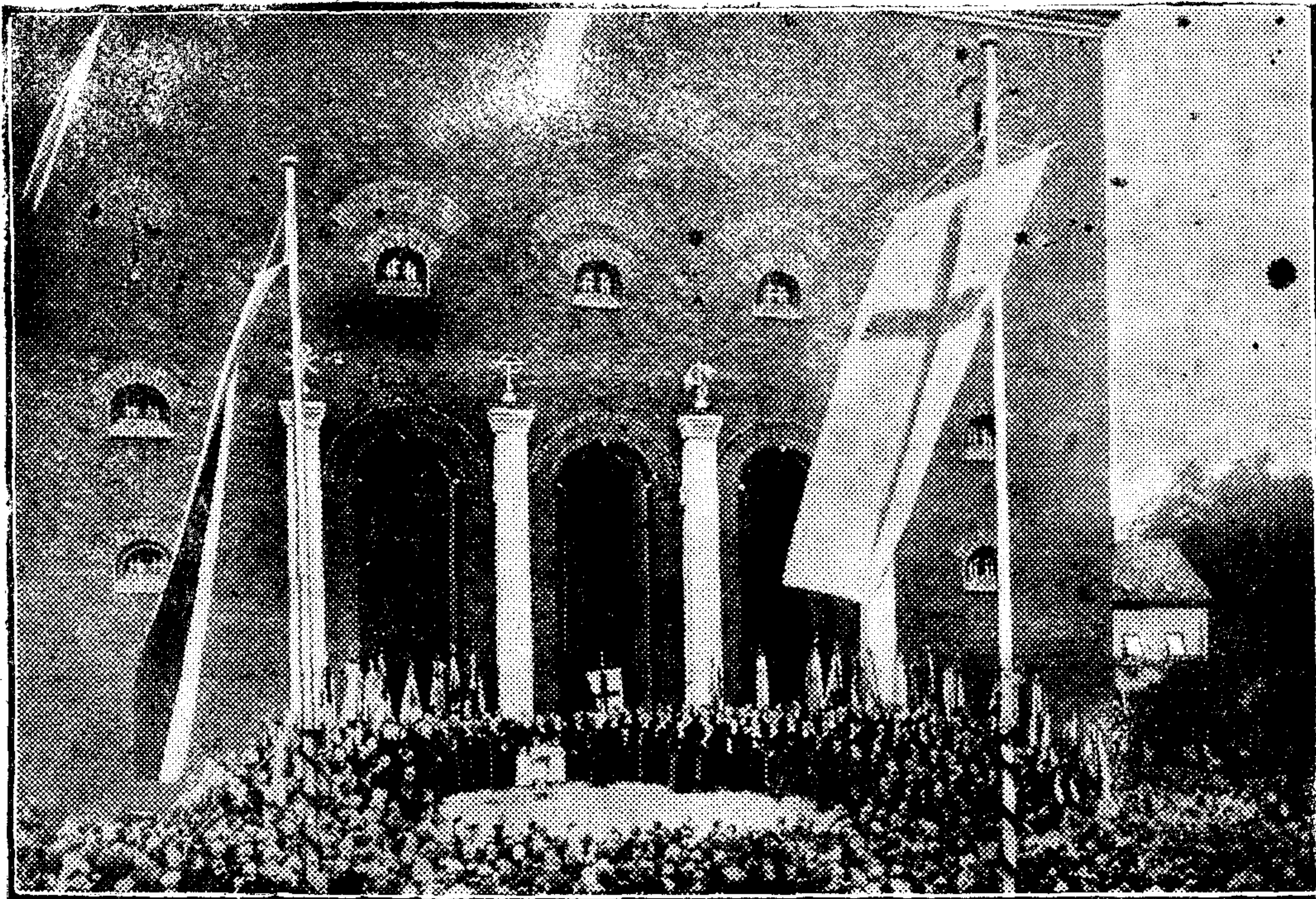
Rjeŝŝchi kěľuŝch ŝanjěľu.

ŝ. B.

ŝchto je „Dubowny kŝchiž“?

„Dubowny kŝchiž“ jewi ʒo něťkole huŝczŝcho w ŝjawnoŝczy. — „Eichentreuz“ praji Němzy a piŝchu němŝke nowiny. Dub a kŝchiž ŝtaj ŝymbolej. Dub woŝnamjenja móž a ʒylnoŝcz, kŝchiž kŝchěŝczijanŝku wěru. Woboje je ŝjednoczene do ŝnamjenja. Dubowe ľopjena jewja ʒo jaľo kŝchiž na běľym. Pod tutym ŝnamjenjom „Dubowny kŝchiž“ je něťko na 200 000 ewangelŝkich młodʒenzow ŝjednoczenych do zplka, ľotnyž ʒo mjenuje: Reichs-verband der ewangelŝchen Jungmännerbünde Deutschlands. Wón ma w jenotliwnych kraľach ʒwoje kraľne ŝwjaŝki, taľ tež w ŝaŝkej.

„Dubowny kŝchiž“. To woŝnamjenja, ŝo ma ʒo czěľna móž a ʒylnoŝcz kłonicž pod kŝchiž, ʒo podwolicž kŝchižej. ŝ toho po-

Gustav Adolfowa zyrtej w Nürnbergu.

Zu poſwječichu njeđelu,
29. junija i pſchiležnoſću 3.
ſthadźowanſki ewangelſkich zyrte-
wjom.

ſthadźa, ſo ſwjast tež czělne ſwucžowanie ſobu do ſwojeho programa pſchewja.

„Dubowny ſchiž“. Tuto mjeno je haſle 1925. pſchijate. Dželo a ſwjast ſtej ſtarſhej. Hižo 1905 ſapocža ſo tuto dželo a to próžowanie, tež w ewangelſkich towaſtwach młodženzow haſić czěłoſwucžowanie. Dorasnje wotwobroča ſo paſ ſwjast wot wſchěch njeſtrownych a ſchłódných wupłodom, kotrež ſo nět-koſe płódža w czěłoſwucžowanju. Njeje jenož ſtrach tu, ſo człowjeſtojo czěło ſa ſwojeho pſchiboſa ſczinja, ně, je hižo taſ daloko, ſo to czinja. Hdnž paſ tutomu pſchiboſhej woſtarje twarja, wopuſchčeja Boſa Knjeſa. Pſched tutym ſtrachom a ſchłódnowanjom młodžiny kaž luda dže „Dubowny ſchiž“ wu-ſchowac młodnych a ſtarých. Tohodla wuſtupuje pſchecžiwow ſchěm pſchehnatum a mylnym žadanjam, kotrež ſo jewja mjes czěłoſwucžowanymi — a to nohžemy ſabycz —, kotrež ſtaja pſchihładowazy a wobdžiwazy publikum. Sdobom džela ſwjast ſa to, ſo njeby czěłoſwucžowanie a dozſla ſport kaſnſ njeđelu, woſebje niz njeđeſke dopoſdnjo a cžaſ Božich ſlužbow.

Džiwaja na wſcho, mamy wſchu pſchicžinu ſo wjekeſlicž, ſo mamy „Dubowny ſchiž“ a w nim ewangelſkeho próžowarja wo dobre, ſtrowe a prawe.

Ruſſa.

Bolſchewiſki wjedniſ Stalin je ſo wo to poſtaraſ, ſo ſo dla pſchecžehanja wěry do wopacžnych nadžijow njeſabłudži-my. Wón je na dnju ſwojeje partaje w Moſkwje wulku rěč měl a pſchi tym doſč ſajimazeſo wupowědaſ.

Wěſo Stalin wupraji, ſo kaſtaliſtiſke ludny nimaja pra-wo, ſo poſtorkowacž na politizy Ssowjetruſkeje. „Nabožinje pſchecžiwna propaganda je ſaruſowane prawo dželačzerja a bura a je w naſhej wuſtawje ſwěſčzene. A po tutej wuſtawje dyrbymy ſo my ſe wſhej dorasnoſčju mēcž a ſmějemy ſo tež po njej. Sčtož na naſchu wuſtawu njeđiwa, tón cžiń, ſo precž pſchińdže tam, hđžež dže.“

To je jaſnje doſč rěčžane. Potajkim: Do ſaſadow bol-ſchewiſtiſkeho ſyſtema ſluſcha, wojowacž pſchecžiwow nabožinje.

A wot tutnych ſaſadow ženje njewoſtupja. S tym paſ je nam ſwěſčzene, ſo wſchě powěſče wo pſcheměnenju ruſkeho džela pſchecžiwow nabožinje njewotpowěduja wobſtejnoſčjam, kaſkež ſu, ſo ſnajmjeiſcha njewoſnamjenjeja ſaſadne pſcheměnenje, ſnadž jenož pſchewſawu.

Tohodla je wěž ſchecžijanſkich ludow, dozſla kulturneho człowjeſtwa, hładacž do Ruſkeje a ſwojemu ſwědomnju dacž rěčecž, wóſtje rěčecž a proteſtowacž.

A ſa to je tam tež nětke pſchicžinow doſč, hačžrunjež džeđža powěſče, wot tam pſchihładžaze, ſmėrowacž proteſto-warjom. Swjaſki bjeſbóžnych mjenujz nětke runje w Si-birſkej woſebje žiwje dželaſa. Wone ſu dozpike, ſo buchu tam wſchelaſe Bože domny ſawrijene. Taſ bu porucžene, 17 zyrte-wjom ſacžinicž tohodla, dokeſž běchu wěrjazy ſebi ſwėrili, na Bože ſpicže ſwonicz. Ti Bože domny buchu do pſchekhodnych jaſtwow pſchetworjene; do tutnych pſchińdu jecži, koſiž ſu duzy po pucžu do Siſibirſkeje.

Ewangelſka lutherſka zyrtej.

Hiſčže twjerdže njeħmuta
Steji tež we tutym cžaſu
Naſcha zyrtej lutherſka,
Hdnž tež wſchudžom ſa nju tiſchaſu
A ju džeđža powalicž,
Jeli móžno — ſahubicž.

Hdnž my we njej cžiſte tu
Bože ſwjate ſłowo mamy,
To je: ſwjatu bibliju
A ſchče prawje wužiwamy
Khrjſta wěrne czěło — frej,
Hiſčče jej' grunt twjerdže ſtej'.

Naſcha zyrtej derje ſtej',
Bóh ſo po njej horjebjerje,
Tuž wſchaſ to, ſchtož mamy w njej,
Dale wobarnujmy derje,
So tež bychu ſa nami
Cžiſtu wucžbu namſali.

Tak je hišcže do toh' dnja
 Najša wěra čžišta prawa;
 Evangeljka lutherjka
 Zyrkej je kaž hród a skala:
 Tuž šty lud jej' twarjenje
 Powalicž wšchał njemóže.

Tuž šo wo nju stysniwje,
 Wěry bratija! nještrachujmy,
 Zeje grunt 'šcže twjerdy je;
 Tuž, šhtož mamy, wobarnujmy,
 Tak šo Khrystuž wobstajnje
 Róžkny kamjen we njej je.

Biblija.

Sjednocženstwo „Britische und Ausländische Bibelgesellschaft“ je njedawno wo šańdženym lěcže rosprawjało. Wono je ša tuto lěto wudało 12 175 292 biblijow. To je najwjšcha licžba ša cžaž 126 lět a porno lětej 1928 na 775 752 wjazny.

Sajimaze šu licžby, kotrež šo nam wo bibliji w Rhinje podawaju. My wěmy, šo je Rhina nětko hižo dołhi cžaž domachpytana wot šnitskownych wojnow, wot šcžuwanzow a kaženjow. A tola bu tam ša mjenowane towarstwo 6 800 000 biblijow čžiščezanych. S nich bu tež hnydom 5 366 000 wudanych. To je porno lětej přjedy na 1 354 000 wjazny.

Tukhwilu wudawa towarstwo bibliju w 630 (!) rěčach.

To dnyrbimy šo tola wješelicy. A hišcže něšto: Swoju bibliju, kotruž mamy we šwojej macžernej rěči wšacž, bracž a w njej čžitacž, w njej pytacž. My w njej namačamy, šhtož je nam nětkle nušne a špomožne.

Wšchelate š blisťa a šalofa.

W Rafezach wotměwa dženža Domowina, šwjast šerb-
 ſkich towarštwow, šwój tulětny wulki šjeđ. Zyle wěšcže šendže
 šo tam mnoho Šserbow, hacžrunjež šu šo žně šapocžate.
 Njech tež tutón džen kaž doznyła škutkowanie Domowiny šluži
 Šserbam š wužitku, Bohu pak š cžešči!

S Minakała. Nětko je šo š. kandidat Rößler, kiž běše
 dotal na Klukšhanškej farje bydlil a kiž bu na farškeho vi-
 kara ša Minakałtu wožadnu pomjenowany, š nam přšehydlil
 a bydlil na tudomnej rjenje wobnowjenej farje. Wožada je
 jeho šwjedženšy witała šobotu 21. junija. Wjež. běše rje-
 nje wupyšchena š girlandami a cžeštnymi wrotami, šhtož bē-
 šche džaka hódny šutk młodžiny. Na Minakałsko-Rupjanškej
 mješy běchu šo zyrkwine přšedštejicžerštwu, mēšcžanošta Mi-
 nakałski, škulške džecži š knj. šantorom, młodžina a wožadne
 towarštwu š hudžbu šhromadžili, šo bychu noweho dušchepa-
 štyrja witali. Knj. mēšcžanošta Garbaš jeho powita a škul-
 ške džecži šhorny špěw wušpěwachu. S přšewodom šwjedžen-
 škeje šhromadžiny a pod šyntami šwonow knj. farški wikar do
 wšy šacžahny. Přšed faru šo wotmē wošebita šwjatocžnošč.
 Špěwny džecži a młodžiny kaž tež deflamazija — tež na mješy
 hižom šo deflamowašche — nowemu duchownemu do wutro-
 by klincžachu. Knjes šawnik Šchołta jeho w mjenje zyrk-
 wineho přšedštejicžerštwu poštrowi, knjes šantor Króna we
 mjenje wučerjow a jako šantor a jeho šobudželacžer, knjes
 Domaščka š Adolfškeje Šěty jemu klucž š farje přšepoda.
 W dlěškej narěči šo knj. šaraš Ršchžan na njeho wobrocži,
 jako hłowny šariadniš Minakałškeho šarštwu jeho w mjenje

Minakałškeje wožadny witašche, wožadnu na wažnošč dnja po-
 kašowašche a nowemu duchownemu požohnowanie, nutschód
 a škutkowanie přšceješche. Potom běše zyrkwine přšedštejic-
 žerštwu hišcže přšči šchalžy šofeja š nowym duchownym
 šhwilku šhromadže. — Přšichodny džen, njedželu 22. junija
 mēješche knjes šarški wikar Rößler w šwjedženšy wupyšchenej
 zyrkwi šwoje nastupne přšedowanie, w kotrymž šo tež ša wšchu
 jemu wopošašanu lubošč džakowašche. — Minakałka woža-
 da ma nětko šnajmjenšcha to, wo cžož běše šo dołho prošowa-
 la, duchowneho we wožadže, a to šerbškeje rěče mōžneho. Bōh
 Knjes žohnuj jeho škutkowanie a Minakałtu wožadnu.

S Rriebjanškeje wožadny. Rjenje je, šo džakowacž. A
 přšcezo maš šo džakowacž ša něšto. Šdnž šu džecži štrowe,
 hdnž je na honach a w šahrodach wšcho rjane, hdnž mamy
 žiwjenje a wšchědny šhlěb, hdnž mamy maše a wulke šawje-
 šelenja, kotrež nam Bōh tón Knjes dužny po pucžu žiwjenja
 dama, — šo džakujemy, dnyrbimy šo džakowacž. Wošebity
 džak mamy tež tu prajicž tym, šotšiz šu tak pilnje a šwěrnje
 šhromadžili ša šbėtku, šotraž bu pod mjenom „Muttererho-
 lungshilfe“ šbėrana a tym, šotšiz šu rjany dar nawdali. Na-
 šbėrane bu w Rriebi 45,60 hr., w Nowej Wšy 37,80 hr., we
 Čžernštu 10,80 hr., wšcho šhromadže 94,20 hr. Šbėrali šu:
 Marja Šantež š Čžernška, Šana Wšchorež, Madlena Rncžiz
 a Jurij Praetorius š Rriebje, a Lina Šofez š Noweje Wšy.
 Tši šhtwórcžiny tutoho wunoščka šu wotpóšłane na „Schle-
 sišche Frauenhilfe“, pošledni šbėtk wštanje nam ša našche
 potreby. — Šdnž bē přjedy hižo špožčene šlěborny kwaž
 šwjecžicž murjer Wšchorež mandželštimaj a rěšnik Žešchēž
 mandželštimaj, bē w meji špožčene tutón wošebity šwjedžen
 Šhušterez mandželštimaj. Wšchēm šlěbornym jubilarom wu-
 trobne šbožopšchecže.

We Wšsportu běchu šo 6. julija šhromadžile towarštwu
 ewangelškich młodnych holzow Lubijško-Šabrachčžicžanškeho wo-
 trježa. Přšči rjanym šlónčžnym wjedrije cžehnješche rjana
 šnyla młodžiny še šwojimi šhorhojemi, přšewodžana wot
 Wšsportškich pošawnow, do rjenje wupyšcheneho Bōžeho do-
 ma, w kotrymž mēješche po wošebje wuhotowanej liturgiškej
 Bōžej šlužby š. šuperintendent Šranfa-Lubijški šwjedženške
 přšedowanie, w kotrymž rěčšche še žiwjenja młodžiny ša pra-
 we žiwjenje „Selenošchizěrki“. W žurli ššelešnje přščišamšny
 šo potom šłowna šhromadžina, naš otrež šo špěwny a hry
 a šłowa rjenje wotmēnjachu, na šotrež šo šnate a šnacži
 še wšchěh šónčžin wotrježa lubje witaču. S wošebitymi po-
 šticženjemi šwjelšlichu přšchitomnych towarštwu š Neugers-
 dorfa, Wšsporta a š Nošacžiz; š šhromadžiny porěčžachu
 š. šaraš Lippmann-Neugersdorški, wjednik wotrježa, šaraš
 Ronik-Wšsportski a šaraš Wšrgacž-Nošacžanški. Přšchēšche rē-
 kašche šo dželicy. Lubijški wotrjež cžerpi pod tym, šo je cžěžko
 dobrý šwiš dostacž mjes jenotliwymy šónčžinami, wošebje
 mjes hōššimi wšami a mēštami a mjes nižinu.

Wštowanie: Knješow šararjow prošču přšchirunowacž
 šcžehowazy šapiš přšedowanjow, šestajany po přšnim šapišku,
 še šotremuž bu druhi přšchirunany: 5. p. Tr. R. w M. —
 6. p. Tr. W. w Š. — 7. p. Tr. Š. w B. — 9. p. Tr. R. we
 B. — 10. p. Tr. R. we L. — 11. po Tr. Š. w B. — 12.
 a 13. p. Tr. R. w M. — 15. po Tr. R. w B. — 16 po
 Tr. Š. w B. — 17. p. Tr. R. w Šr. — 18. a 19. po Tr.
 T. w B. — 20. p. Tr. R. w R. — Š. B. Džakuju šo wu-
 trobne ša to, šhtož šažo pošłacžche. Prošču přšči škladnoščiz
 wo dalšche. Radaktor.